

Katolická církev východního obřadu

Je církví východu, která uznává sv. Otce, to je papeže za viditelnou hlavu církve. Řeckokatolíci žijí v jednotě s Římem, se kterým nemají žádné věroučné rozdíly. Být katolíkem znamená vyznávat pravou víru, přijímat sedm svátostí a za nejvyššího představitele uznávat římského papeže. Tím není vyloučena různost obřadu (ritu), tedy způsobu slavení mše sv., vysluhování svátostí, církevního kalendáře, liturgického jazyka, postní disciplíny. Řeckokatolíci se liší pouze svým obřadem. Eucharistii a ostatní liturgické úkony slaví v byzantsko-slovanském obřadu, kterým vysluhovali v naší vlasti sv. Cyril a Metoděj v době velkomoravské. Z českých světců, jejichž život byl spjat s východní liturgií, jmenujme alespoň sv. Prokopa, sv. Ludmilu a sv. Václava, který stál u kolébky české státnosti.

Po rozkolu mezi východem a západem kolem roku 1000 se část biskupů (v roce 1646) dohodla s Římem a vrátili se pod vedení římského biskupa - papeže. Říkalo se jim *UNIATÉ*. Při administrativním uspořádání Rakouskouherské říše je Marie Terezie přejmenovala na řeckokatolíky. Tento název církvi zůstal dodnes. Název je však málo výstižný, správněji by byl: katolická církev byzantského (východního) obřadu. V Bulharsku se nazývají Katolická církev východního obřadu.